

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 6 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cienădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

La

Abonament lunar

pentru August st. v.

— cu prețurile din capul foi —
invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Sibiu, 2 August st. v.

(=) În fiesce-care și experiem, că publicistica maghiară confundă idealul ei cu realitatea și se greează astfel, ca și-când ceea-ce politiciii maghiari doresc cu atâta foc s'ar fi întemplat deja, ca și-când Ungaria ar fi deja un stat național-maghiar și celelalte naționalități-afară de cea maghiară, n'ar mai exista pe acest pământ.

Aceasta va dice-o fiecare om neîmbăt de șovinismul patrioților moderni, cetind articolul din „Pesti Napló“, reproduc în partea lui esențială în numărul nostru de ieri.

E vorba în acel articol de două lucruri foarte importante în viața statelor moderne, de raportul dinastiei către „națiune“ și de raportul în care se găsește armata earăși față cu „națiunea“.

Și cum rezonază presa patriotică de felul lui „Pesti Napló“ despre aceste două importante lucruri?

Dinastia aici în Ungaria are să fie maghiară, toți Archiducii, îndată-ce pășesc preste Carpații-mici, sau întră în șesul Dunării la Dévény, sau trec preste riul Leitha, au să uite că se trag din două familii germane, cea de Habsburg și cea de Lotaringia, au să uite că misiunea istorică a Casei lor este să ducă la fericire un mare, vechiu și glorios imperiu, alcătuit din vre-o 15 popoare mai mari și mai mici, și au să fie Maghiari ca și cei mai neaoși fii ai pustelor.

Și de ce aceasta? Pentru-că numai așa este garantat viitorul dinastiei și al monarhiei.

Pentru-că în vreme de grea cumpănă Ungaria și „națiunea maghiară“ sînt chemate să susțină și monarhia și dinastia în luptele ce le așteaptă cu dușmanii externi!

Crede-ar cineva, că aceia, care așa vorbesc, sînt reprezentanții țiaristici ai micului popor maghiar, care numerice abia face a opta parte din populațiunea monarhiei și abia a treia parte dintr'a Ungariei!

Crede-ar cineva, că așa vorbesc publicistii și așa gîndesc oamenii poli-

tici ai acelor Maghiari, care de ceialți factori ai imperiului habsburgic au fost scăpați de jugul turcesc, sub care prin slăbiciunile și nesocotința lor au cădut, și care și astăzi pe seama monarhiei își bazează atotputernicia câștigată prin înderțnicie față cu imperiul, precând acesta era strîmțorat de dușmanii externi!

În adevăr, pentru-ca să poată vorbi astfel, publicistii maghiari trebuie că nu numai au uitat istoria trecutului, ci nu-și mai pot da seamă nici despre starea lucrurilor din prezent!

Dar' trecutul se nu-l mai sgădărim, ci se vedem, care este realitatea prezentului.

Realitatea prezentului este, că nu e numai grandomanie obicnuită, ci curată nebulie a susțină, că Ungaria singură este chieimată a garanta viitorul dinastiei și al monarhiei.

Puterea de stat numită în concertul european monarhia habsburgică este o necesitate istorică și politică, chieimată a ocroti sub aripile sale complexul popoarelor de multe limbi, care o alcătuiesc și care, de sine lăsate, ar fi perit în vijeliile trecutului sau ar mai trăi astăzi numai pentru a fi înghițite mai curînd sau mai târziu de colosul, de a cărui teamă întreagă Europa stă înarmată din tălpi până la creșet.

Și acest factor necesar pentru întreagă Europa să fie avisat numai la slabele puteri ale națiunii maghiare! Ce ar fi atunci monarhia austro-ungară? Un colos de fer cu picioare de lut.

Nu. Imperiul Habsburgilor rezultă din echilibrul european și din carta lui etnografică, din națiunile care îl alcătuiesc. Prin urmare și viitorul lui Europa îl garantează și totalitatea popoarelor lui, care numai unite într'însul pot rezista pericolelor din afară și pot garanta existența și dezvoltarea națională.

Ear' în concertul națiunilor din acest imperiu, celei maghiare i-se cuvine numai importanța, care matematicesce rezultă din numărul și puterile morale și intelectuale ale fiilor ei.

Dacă pretinde mai mult decît atîta, după-cum se vede că pretind publicistii și oamenii ei politici, apoi nu mai contribuie la consolidarea monarhiei, ci la descompunerea ei, sîmănînd vrajbă și discordie între popoarele monarhiei.

Nu mai de vrajbă și discordie este bună și pretensiunea insană, că dinastia imperiului austro-ungar poliglot, în partea poliglotă a statului ungar trebuie să fie maghiară, să se identifice cu minoritatea

maghiară și să țină cont numai de limba acesteia.

Ungaria nu este numai a Maghiarilor, jertfele de avere și de sânge pentru susținerea și apărarea ei nu le aduc numai Maghiarii. Afară de aceea în ținuta de astăzi nu mai sînt rase sau caste privilegiate, ci numai cetățeni liberi și egal îndreptățiți. Prin urmare și Tronul și dinastia este a tuturor cetățenilor fără deosebire de naționalitate, tuturor trebuie să le fie bun părinte și tuturor bastion ocrotitor.

Cu egală iubire și cu egală încredere stă la picioarele Tronului și se uită spre înălțimile lui și Românul, și Croatul, și Slovacele, ca și Maghiarul. Toate naționalitățile spriginesc cu insuficiență Preaînaltul Tron la împlinirea glorioasei lui misiuni și toate în el vîd garanția vieții și viitorului lor.

Cum s'ar putea deci, ca Tronul și dinastia să se identifice numai cu o națiune și să le desconsidere pe celelalte?

Nu le dîcem aceste decît publicistilor maghiari, căci despre părintescile intențiuni ale membrilor dinastiei de Habsburg-Lotaringia sîntem convinși.

Archiducele Albrecht, despre care vorbesce „Pesti Napló“ în articolul citat, în călătoriile Sa prin Ungaria și Transilvania, departe a fost de a împlini dorința publicistilor maghiari. El respectînd instituțiile actuale și legile pozitive, considerînd caracterul de stat al limbii maghiare, cu reprezentanții puterii statului, cu funcționarii publici a comunicat în limba statului, dar' cu soldatul român a vorbit românește, cu cel german nemțesce și așa mai departe.

Cu alte cuvinte, Archiducele a recunoscut, că astăzi limba oficială a statului ungar este cea maghiară, a recunoscut însă și aceea, că în Ungaria există și alte naționalități, care au limba lor proprie și dreptul lor de existență ce trebuie respectat.

Așa face Archiducele Albrecht în toate călătoriile și la toate inspecțiunile sale, și ca El face și Maiestatea Sa Monarhul și ceialți membri ai dinastiei.

Căci așa este bine, așa este înțeleptesce și părintesce. Căci membrii dinastiei bine sciu, că nu toți credincioșii ei ungari vorbesc limba maghiară și nu prin octoarea acestei limbi și prin desconsiderarea celorlalte se pot câștiga popoarele Ungariei, după-cum susțin în orbirea lor națională cei dela „P. Napló“ și cei de o părere cu dînșii.

Însană, grandomaniacă și contrară realității prezentului este și pretensiunea „respectării“ limbii maghiare în armată.

Armata nu este a națiunii maghiare, nici în total, nici în parte, nu este nici a Ungariei, ci întreagă și nedespărțită este a monarhiei. Este a Preaînaltului ei Căpitan și are să apere și să garanteze siguranța Tronului și a monarhiei întregi.

În armată limba maghiară trebuie să se respecte față cu toți ostașii maghiari, precum trebuie să fie respectate celelalte limbi față cu ostașii care le vorbesc, ear' conducerea și comanda se fac în limba, în care armata s'a dezvoltat în decursul timpului, în limba elementului celui mai cult și mai puternic din monarhie, în limba germană.

Așa pretind siguranța și interesele monarhiei, ear' pretensiunea, ca în Ungaria cu toți soldații și oficerii să se vorbească în limba maghiară, n'ar fi un element de tărie, ci de slăbire a armatei.

Dar' nici pentru Ungaria n'ar fi spre întărire maghiarisarea armatei în partea ei ungară.

Căci deoparte majoritatea nemaghiară hotărît ar fi în contra ei, ear' de altă parte cu o armată națională maghiară, desfăcută de puterea armată a celorlalte țeri ale monarhiei, Ungaria ar fi de deci de ori mai reînsemnată între țerile europene, decum este astăzi sub scutul puternice și glorioasei armate împărătesci. Ar fi înai atât de slabă, ca și-când ar înceta de tot comuniunea de stat cu cealaltă parte a monarhiei.

Dar' la de aceste în orbia lor șovinistă publicistii și politiciii maghiari nu se mai gîndesc. Ei vor armată națională, vor independență chiar, nu spre întărirea statului, a cărui conducere li-a dat-o soarta, ci pentru-că cred a putea astfel mai cu înlesnire răspîndi limba lor națională.

Fie Ungaria și slabă, fie și amenințată și incapabilă de a rezista pericolelor din afară, numai să fie maghiară și ear' maghiară.

Spre norocirea lor și a noastră, acestor fel de poftă nebune se opun și interesele Europei și ale monarhiei, și de aceea nu se vor realiza nici-odată.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 2 August st. v.

Reforma administrațiunii.

Sâmbăta trecută aflîndu-se secretarul de stat din ministerul de interne A. Tibád în Odorheul-săcuesc,

s'a dat un banchet în onoarea lui. Cu acest privilegiu, dl Tibád a rostit un toast, în care a aflat de bine a-și expune vederile sale, care sigur sînt și ale șefului seu, despre principalele idei, care vor fi normative la elaborarea proiectelor de reformă a administrației. Ear' între aceste, după dl Tibád, cea dintîiu este, că administrația Ungariei are să fie națională, are să poarte caracterul ideii de stat maghiar, care nu se poate sacrifica nici unei considerațiuni. Cu alte cuvinte, șovinismul va fi în prima linie normativ la reformarea administrației. Numai în a doua linie a enunțat vorbitorul, că administrația are să scutească și să cultive drepturile și interesele tuturor cetățenilor, și n'are să se pună în serviciul nici unei naționalități, confesiuni sau clase, nici să se scoboare pe terenul mlaștină al luptelor de partid. Domnul secretar de stat a uitat însă să explice, cum va putea fi administrația națională, adică maghiară, fără a se pune în serviciul naționalității maghiare mai mult ca în serviciul celorlalte naționalități. Pe urmă s'a îndurat dl secretar a mai promite, că administrația reformată va fi onestă și corectă și că printr'însa, deși funcționarii fi va numi statul, autonomia comitatelor nu se va șterge, căci tocmai autonomia adevărată și mai eficace ca cea de până acum este o *conditio sine qua non* a administrațiunii de stat. Adaugem și aceea, că la sfîrșitul toastului seu, dl Tibád a promis, că Ardelean fiind și în special Săcuin, totdeauna va sprîngi interesele ardelenesci și în special cele săcuiesci, a căror importanță culturală pentru Ungaria atât de des s'a enunțat, fără-ca în realitate să fi fost totdeauna după vrednicie considerate. Va să dîcă, interesele Săcuilor se vor bucura de o sprîngire specială, dar' pentru aceea administrația tot va protegia și va cultiva într'o formă interesele și drepturile tuturor cetățenilor. O, fericită confuziune de idei!

Afacerea crețensă.

„Pol. Korr.“ află, că regele Greciei, care de prezent petrece înopenhaga, ar fi chemat pe toți reprezentanții marilor puteri, acreditați prelungă curtea daneză, și li-ar fi făcut unele declarațiuni identice cu cele cuprinse în cunoscuta notă a guvernului grecesc. Regele Georgios a declarat, că în cas de a se comite în Creta transgresiuni din partea trupelor turcesci, nici un guvern grecesc n'ar fi în stare de a

FOIȚA „TRIBUNEI“

Frații-de-cruce.

— Poveste. —

De

T. S. Magier.

(Urmare.)

Bietul Lae n'avea încătro. Mulțumi de slujbă și, mai plîngînd, plecă cu Bucur în lume, ca să-și găsească altă pâine și alt noroc.

Ajunseră într-o pădure așa de mare, că gîndiai că nu se mai sfîrșesc până e lumea. Merșer prin pădure un an de zile întreg și nu mai puteau să iese din ea. Erau mai să moară de foame, căci n'aveau ce mîncă alta, decît poame pădurețe și rădăcini de ierburii. În urmă bietul Lae începă a plînge ca un prunc și a mustra pe Bucur, căci i-a mîncat norocul și i-a adus să moară de foame într-o pădure pustie.

Era tocmai noapte, dar' ei nu-și puteau închide ochii nici cît clipești. Bucur începă a-l mîngăia și-i dîse, că se va urca în virful unui arbore înalt, doară va zări ceva. Se urcă într'un goron și se uită în toate părțile printr'un întunec groasnic.

Deodată începă a țîpa de bucurie, căci văduse un foc mare nu departe în pădure. Lae încă se urcă, ca să-l vadă și să se convingă.

Se deteră jos din arbore și o luă la cale în direcțiunea focului. Călătoriră trei zile întregi, și când fu la meșul nopții, ajunseră la un foc mare, unde erau așezați pe foc

copaci întregi. Lîngă foc ședea o slută de babă bătrână, în giurul ei doisprezece prunci bădi și urfii sorbiau dintr'o căldare mare zamă pregătută din carne de om. Ei salutară: „Bună seara, maică dragă!“ „Să aveți noroc, dragii mei, precum ați și avut, că-mi dîserăți maică, altcum aveam mîne de prînz și de gustare din voi, precum am avut astăzi din unul,“ — le dîse baba.

Ei se rugară să-i primească la foc până decătră ziua. Ea se învol și-i îmbiă și cu de cină, cu carne de om. Ei mîncară de frică, apoi se culcară pe iarbă.

Hoarca cea bătrână era o vrăjitoare necurată, care scia fermeca și fura mintea omului.

Dimineața Lae se deșteptă mai nainte din somn, apoi trezește și pe Bucur, ca să plece mai departe. Bucur însă îi dîse: „Eu m'am înțeles cu baba asta, ca să nu mai umblăm prin lume, ci să rămînem cu ea. Eu în chip de cap de familie, ear' tu alt lucru nu vei ave, decît numai să ne aduci apă dela un izvor din apropiere de trei-ori pe zi.“ Lae încrămeni când auzi aceste. Începă a-l ruga cu Dumneșu și cu toți sfinții, ca să nu se lase înebunit de nebuliile babei. Dar' Bucur îi spuse verde, că de nu-l va asculta, își va perde viața. Ce să facă? Trebu să se învoească.

După aceea vrăjitoarea îi dădu două vase în mîni și plecă după apă. Când ajunse la izvor, sparse vasele și se luă pe o cale singur, încătîr îl va duce Dumneșu. Merse toată ziua, dar' când se înseră, se pomeni earăși la foc la vrăjitoarea cea bătrână. Bucur îl întrebă, unde a

zăbovit atîta? El îi spuse că a rătăcit calea. Vrăjitoarea îi spuse, că înzadar se va încerca să fugă dela ei, că în urmă tot acolo se va pomeni.

A doua zi earăși merse după apă, când ajunse la izvor, sparse vasele și plecă pe altă cale, dar' când se înseră, earăși se pomeni la foc. Bucur earăși îl luă la întrebări și-i spuse, că moartea îl așteaptă, dacă se va mai încerca să fugă.

A treia zi earăși sparse vasele, când ajunse la izvor, și plecă mai departe. Ajunse într'un loc, unde se începeau trei căi. Aci plînsă mult și se rugă ferbinte la Dumneșu, ca să-i arete calea pe care să meargă. În urmă se hotărî și apucă pe una ce era mai rea, plină de gropi și petri ascuțite.

Călătoriți șapte zile și apoi ieși din pădure. Ajunse într-o câmpie fără margini. Nicăiri nu puteai vedea cu ochii decît cerul și iarba, ear' copaci, sate, animale, oameni, nicăiri. Pe această câmpie merse de dimineața până cătră amădi, atunci i-se pără că vede în depărtare o colibă mică. Își iuți pașii, și precând se înseră, întru adevăr ajunse la o căsuță slabă. Înaintea colibii ședea un moș și o babă bătrână. Omul nostru nu mai putea de bucurie, că a dat și de oameni buni. Se apropiă de ei și le pofli „bună seara.“ „Bună se-ți fie inima“, răspuseră bătrânii. Lae îi rugă să-i dea conac preste noapte. Bătrânii îl primiră cu toată bucuria, dar' se rugă de iertare de domnul general, — uitasem să vă spun că el era îmbrăcat tot ca general, — căci sînt oameni săraci și nu prea au haine să-i aștearnă și n'au cu ce-l îmbiă să mă-

nănce, căci n'au decît numai nisce mălaiu uscat. Lae vădîndu-i atât de buni, merse și le sărută mîna și le mulțumi pentru atîta bunătațe. Se dădură apoi la vorbe, și Lae își povesti pățaniile sale, ear' bătrânii plîngeau amîndoi de mila lui. Îi spuse apoi și bătrânul, că acolo e o țeară pustie, în care necum alta, dar' nici pasere nu zboară. Oamenii n'a vădît deloc, decînd a rătăcit și el aici cu mîiereea lui, când erau tineri. Îi spuse, că au avut o fată, pe care de dece ani le-a furat-o Jivani dela „Tăul-roșu.“ Când povestea el despre fata lui, plîngeau amîndoi bătrânii de te rupea mila.

Lae îi mîngăia cu vorbe frumoase și-i ispiți, că ce sînt Jivani aceia, și unde este „Tăul-roșu“?

Bătrânul îi spuse, că ei sînt patru lotri puternici, care umblă toată lumea în lung și în lat și fură tot ce voese și nimeni nu-i poate prăpădi, căci sînt nesdraveni, ear' „Tăul-roșu“ e un lac mare, în care ei atîția oameni au omorît, încât s'a înroșit toată apa ca sângele.

Lae toată noaptea n'a putut dormi, ci își frămînta capul cu gîndul, ca în acea zi să plece la „Tăul-roșu“ ca să prăpădească pe Jivani. Tot una îi era și dacă îl vor omorî, decît să trăească în țeara asta pustie.

Când se făcu ziua, el dîse cătră moșul și cătră baba, că el merge la „Tăul-roșu“ să dea față cu lotrii. Când auziră bătrânii vorbele aceste, se spăriră și-l rugară în genunchi pe toți Dumneșii să nu meargă, dacă îi este scumpă viața. Dar' Lae le spuse, că el pe viață și pe moarte merge, cum va vră D-șeu.

Sărută mîinile bătrînilor și plecă, ear' bătrânii plîngeau ca după cine merge la moarte.

Când ajunse Lae la „Tăul-roșu“, tocmai se mesteca ziua cu noaptea. Jivani aveau o curte toată cu uși de oțel. Înaintea curții fata cea furată dela cei doi bătrâni făcea de cină într'o căldare, precând vor veni Jivani acasă. Când vădî că se apropie om străin, o tuli la fugă, dar' Lae îi spuse tot cum stă treaba. Atunci fata îi dîse, că să fugă undeva din calea lor, că ei îndată vor veni acasă, căci dînșii și o pasere o simțesc dacă trece prin locul lor, dar' apoi când vor sci, că pe aici a umblat om din altă țeară! Lae ceru să-i dea ceva de cină și-i spuse să nu se teamă de nimic. O învîță ce să răspundă lotrilor, dacă o vor întreba de ceva. Ușile caselor erau încuiate de nu putea nimeni străbate în ele.

După-ce cină cum se cade, cum nu mai mîncase așa bine de un an, se duse și se viră într'o sobă de fer ce era cu fața în casa unde lotrii se culcau. Se așeză bine aici. Își scoase cuțitul ce-l avea și făcu cu dînsul o gaură prin sobă, ca să audă ce vor vorbi Jivanii.

Abia ce-și isprăvisse el lucrul, când aude afară larmă mare. Cei patru Jivani veniau ca vîntul din cele patru părți ale lumii. Cum ajunseră acasă, începură a se uita și a mirosi cu nasurile pe sus. Iau pe fată la întrebare, că ce om din altă țeară a umblat pe acolo? Dînsa le spuse, că a sburat o țarcă pe deasupra focului și și-a pîrlit penele. Dînșii intrară în casă și cerură de cină. Fata le aduse, apoi ieși afară, ear' ei încuiară ușa. După cină dau a se întreba, că ce a furat fiecare? Unu

resista mișcării naționale ce s'ar provoca din această cauză în Grecia. Drept-aceea, dacă e să se evite o intervențiune directă a guvernului Greciei în afacerea crețensă, este necesar, ca puterile să facă pași energici în această privință. Regele a recercat pe reprezentanții marilor puteri să aducă la cunoștința guvernelor lor declarațiunile sale.

De altă parte primesce „Extra-blatt“ din Londra scirea telegrafică de cuprinsul, că după-cum se vorbește în cercurile Porții, Sultanul ar fi declarat, că ori-ce încercare din partea Greciei, de a debarca trupe în Creta sau de a revolta pe Crețeni ca să prindă armele contra autorităților turcești, o va considera drept *casus belli*.

Anglia în Egipt.

În ședința din 12 luna curentă a casei de sus engleze a pledat lordul Carnarvon pentru ocuparea definitivă a Egiptului și administrarea lui în chipul cum Anglia administrează India-orientală. Lordul Salisbury a răspuns, că misiunea sa în Egipt la primirea afacerilor, guvernul a găsit-o foarte grea. Dar grație destoiniciei funcționarilor englezi ai Chedivului, lucrurile s'au îndreptat spre bine. Egiptul sub tutoratul englez a făcut progrese mari. Industria și comerțul au înaintat, asemenea și instituțiunile, dar' finanțele prezentă încă mari dificultăți, deoarece-ce mai bine de jumătate din venitele țării se plătesc drept interese după datoriile publice. Anglia însă va săi se-și facă datoriile de tutor, până nu va mai fi lipsă de tutoratul seu. Dar' despre propunerile lordului Carnarvon nu poate fi vorba. În această privință nu este normativă întrebarea, că cum ar fi mai bine și mai avantajos pentru Anglia, ci cum dictează onoarea și angagiamentele luate. De aceea Anglia din tutor nu se poate face stăpânul și posesorul Egiptului.

Procesul lui Boulanger.

Ca complement la scriile publicate în numărul de ieri, mai adăugăm, că în ședința tribunalului de stat dela 12 August n., senatorul conservator Buffet a accentuat, că în acuză procurorului general se află contradicții, apoi s'a ocupat cu cesțiunea competenței. După o desbatere mai lungă, dreapta a propus, că după-ce din dovețile prezentate de acuză nu rezultă crima atentatului, tribunalul de stat se declară incompetent. Venind lucrul la votare, această propunere, precum se scie, a fost respinsă cu 212 contra 51 voturi. După ședința aceasta, dreapta a ținut o conferință și a hotărât a nu mai lua parte la desbaterea tribunalului de stat. Se vorbește, că presidentul Leroyer are de gând să iee senatorilor sub jurământ promisiunea, că nu vor da publicității desbaterea tribunalului de stat. Senatorii din dreapta însă nu vor da această promisiune.

disce că a furat o pungă plină cu galbini, din care ori-cât s'ar goli, tot plină va rămâne. Altul spuse că a furat o sabie, care omoară singură, numai se-și poruncesci. Al treilea spuse, că a furat un cal nesdravăn, care când va nechieza se fi în alt capăt de lume, și-l vei auzi. Al patrulea disce că el n'a furat nimica. După-ce cinară se culcară și începură a horcăi, încât se clătinau păreții. Când fu la mezul nopții, săriră sus și o luară earși la meseria lor, fiecare plecă în o parte a lumii.

Lae ieși din sobă și intră în casă, căci ei cu graba nici nu mai înuciară ușa. Luă punga cu banii de pe masă și o băgă în buzunar. Îi legă apoi sabia cea fermecată a lotrilor; luă apoi cheile și deschise grajdul unde era calul cel furat. Încălăcă pe el, luă și pe fata moșului și o luară la drum. Abia însă merșeră până la „Tăul-roșu“, când calul nechieză una și tâlharii se pomeniră dinapoi. Lae porunci sabiei, care îndată sări la ei și le tăia capul.

Lae dete mulțumită lui Dumnezeu pentru isprava bună ce făcși și apoi merșeră în pace la moșul și babă se le duca fata lor cea furată. Când ajunse la coliba lor, bătrânii nu-și credeau ochilor de ceea-ce vedeau. Sărutându-i și tălpile picioarelor, nu mai sciau cum se-și mulțumescă. Lae le turnă din punga sa o grămadă de galbini, își luă rămas bun dela ei și plecă. Și s'a dus multă lume și împărăție, ca Dumnezeu să ne fie.

(Va urma.)

Sosirea Maiestății Sale Monarchului în Berlin.

Maiestatea Sa Monarchul nostru Francisc Iosif a sosit în Berlin Luni, în 12 l. c. Primirea lui în capitala Germaniei a fost splendidă. Între oarele 4 și 5 după ameați au ieșit trupele, care aveau să formeze spaliere de onoare, și și-au ocupat pozițiile. Dela gară până la poarta brandenburgică erau înșirate 4 regimente de infanterie de gardă, apoi regimentul de tren și pionierii, ear' în fața acestora erau înșirate 2 brigade de infanterie de gardă. Dela poarta brandenburgică, dealungul stradei „Unter den Linden“, era înșirată artileria de gardă, o brigadă a infanteriei de gardă; șirurile erau încheiate de soldații gardei de corp și ai regimentului de cuirasieri de gardă. Pe rampa palatului sta o companie de onoare a regimentului „Împăratul Francisc“. Piața gării dela grădina zoologică era de o priveliște înălțătoare. Pretutindenea se vedeau baldachine împodobite cu flori și steaguri negre-galbine.

Timpul era frumos, îmbulzeala publicului enormă.

La 4^{1/2} oare au început să se adune la gară toți generalii din Berlin, sub conducerea lui Moltke și a contelui Blumenthal. Mai târziu a apărut la gară cancelarul imperiului întovărit de fiul seu contele Herbert Bismarck. Mai erau de față la gară toți membrii caselor indigene, câți petrec în Berlin și Potsdam. Pe la 5 oare a sosit împăratul Wilhelm cu principii Henric, Leopold și Alexandru.

La 5 oare 25 minute s'a auzit prima detonătură de tun, care a dat de veste, că ambii monarhi trec pe sub poarta brandenburgică. Entusiasmul publicului era la culme.

Salutarea la gară a împăraților a fost foarte cordială; ambii monarhi erau adine mișcați. În timpul acesta capela regimentului de gardă a cântat imnul poporal austriac. O companie a regimentului prim de gardă a salutut cu prezentarea armelor. După-ce Monarchul nostru a salutut pe principele Bismarck și pe toți generalii, ambii împărați au plecat la palat în trăsura deschisă cu 4 cai.

În trăsura a doua ședea Archiducele Francisc Ferdinand cu Principele Henric; în celelalte trăsuri următoare veniau diferiții principii. Ministrul de externe Kálnoky a mers într-o trăsura cu principele Bismarck.

La sosirea Maiestăților Lor la palatul regal, regimentul „Împăratul-Francisc“ a prezentat armele. După defilarea frontului a urmat marșul de paradă. În urmă Maiestatea Sa Monarchul nostru a fost salutut în apartamentele de sus de împărăteasa, ear' în sala gardei de corp a fost salutut de împărăteasa Augusta Victoria și de principese. Împăratului Francisc Iosif i-s'au pus la dispoziție așa numitele camere regale pentru locuință. Archiducele Francisc Ferdinand locuiește în palatul cel mic al lui Kleist, ear' contele Kálnoky locuiește tot în acel palat, în apartamentele de jos.

Orașul Berlin a fost aproape întreg ornat cu steaguri negre-galbine și roșii-albe-verdi. Palatul împăratului Wilhelm I. n'a fost deloc decorat, dar' cu atât mai mult a fost decorat palatul regal. Edificiile publice din Berlin erau toate ornate cu steaguri, pe care se vedeau insignile ambelor imperii.

Procesul de presă al „Luminătorului“.

Vorbirea dlui Brediceanu.

(Urmare.)

Aceste enunțaiuni sunt cu mult mai aspre decât cele cuprinse în articolul înorminat, și cu toate acestea pentru acele enunțaiuni nimeni nu fu inacionat. Sau doară limba, în care s'a redactat, și nu cuprinsul articolului se ia de obiect al delictului? Atunci aceasta ar fi vătămarea principiului fundamental, în tenoarea căruia într'un stat de drept nu este iertat unuia a face dreptate și altuia a o denega.

Dar' se continuăm. Pasagiul al treilea din articolul întâi sună astfel: „Și cum stăm cu bunăvoință? Cu mult mai rău decât cum stăm cu pacea! Bunăvoința pare-ni-se că a perit de tot în reședințele celor dela putere, făcând loc reînței! Când noi cerem posibilitate și mijloace pentru cultură, învățatură, limbă națională și drepturi naționale, — ni-se impune maghiara; când noi spunem adevărul, ne bagă în temniță; când reclamăm drepturi naturale, când aderăm la legea scrisă, viuă și în vigoare, când pretindem adevărată egalitate de drept, sinceră frățietate, ca să ne putem înfrâma și noi în această țeară și se-și putem fi spre ajutor, — atunci domni și organele lor ne insultă în public, ne batjocoresc, ne trimit în alte țeri, ne titulează de rei patrioți, de agitari, de gravitatori spre alte țeri, și toate acestea se fac fără nici o sfială, fără nici o teamă! Nu este un unic cas în țeară, ca stăpânirea noastră, ceea-ce ia dela noi cu puterea executivă contribuțiunile

țerii, se fi tras' la răspundere pe astfel de calumniatori fără obraz!

„Nu e bunăvoință spre noi, — nu e, și pace bună“.

Cu gravaminele din aceste pasaje se învinovătesce națiunea maghiară, ci sistul stăpânirii. Sau doară a învinovăți nu e drept, nu e datorită civică într'un stat constituțional. Sau doară e păcat în Ungaria a spune adevărul, a spune ce te doare, ce este nedrept? Și poate oare fi în patria noastră o curte cu jurați, care ar fi în stare să declare de vinovat pe un cetățean liber, pentru-că acesta spune bărbătesc curatul adevăr, fie acela chiar și greșeala sau păcatul guvernului? Sentimentul meu constituțional nu este în stare a crede, că așa ceva ar fi cu putință.

Și apoi gravaminele cuprinse în aceste rânduri sânt unul ca altul prea cunoscute.

I. Dreptul folosinței limbii, garantat în lege pentru naționalități, este vătămăat. Durer, însă este faptă, că sub guvernul de acum la fiecare pas, la fiecare lege nouă, garanțiile avute încă se șterg sistematic, așa încât se poate dice, că articolul de lege 44 din 1868 despre egala îndreptățire a naționalităților se poate considera răsturnat din fundamentele sale. Ce e drept, nici aceasta lege nu îndestulesce postulatele egalei îndreptățiri, nici ea nu dă naționalităților vre-un drept important, care ar asigura validitatea lor politică și desvoltarea naționalității lor; — însă și cele puține din acea lege, prin care ni-se recunoaște existența, în anul 1868 și mai ales legile aduse sub stăpânirea acestui guvern conțin astfel de dispozițiuni, prin care statoririle din legea de naționalități se despoaie de toată puterea și valoarea lor.

II. Apoi gravaminul, că cultivarea națională a naționalităților nu se spriginesce, ci din contră tocmai se împedecă, numai și numai pentru-că e națională și nu maghiară, — durere, acest gravamin încă este adevărat.

Datorința statului este a înainta cultivarea fiecărui cetățean, și cetățenii au dreptul a îmbrățișa cultivarea lor națională. Aceasta nu mai suferă nici o discuță.

Întreb dar' acum: există la noi măcar un gimnasiu cu limba de propunere română susținut de stat? Nu există! Însă contribuțiunea aruncată asupra trei milioane de Români întră în casa statului, și din aceea se susțin multe gimnasii maghiare și alte instituțiuni exclusiv maghiare; ar fi deci cu drept și cu lege a susține și o instituțiune culturală română.

Eată dar' cum stăm cu spriginirea cultivării naționalităților. Însă avem doveți și mai eclatante despre împedecarea nuișințelor noastre culturale. Prelungă cunoștele casuri mai vechi, servească spre ilustrare următoarea faptă nediscutabilă:

a) ministrul de instrucțiune n'a permis tinerimii române universitare din Cluj înființarea unei reuniuni de lectură română, pentru-că la universitate este „reuniunea maghiară“; deci, după dl ministru de instrucțiune reg., pentru Români este superfluu a cultiva limba română, va fi bine a cultiva cea maghiară în locul celei române;

b) un alt cas de tot nou, întemplat în apropierea noastră: în Făget inteligența română a vrut să întemeieze o societate de lectură, în care scop a decopiat și a tradus statutele existentei casine maghiare și le-a înaintat cu toată cinstea on. minister de interne reg-ung. — Porunca domnului Baross sună astfel: „Nr. 26392/1889. Oficiului comitatului Caraș-Severin. Proiectul de statute și acelușe sale despre înființarea societate de lectură română din Făget, înaintate cu raportul vice-comitetului din 22 Februarie a. cur. Nr. 5013, le retrimit cu provocarea, ca oficiul comitatens să încunoscînteze pe cei interesați, că deoarece-ce în Făget există deja o reuniune cu același scop, care corăspunde în toate privințele scopului statorit în ș-ul 25 al statutului acelei reuniuni, și astfel relațiunile locale nici nu pretind înființarea reuniunii din cesțiune, — deci n'am aflat cu puțință a prevedea cu clausula de vidimare proiectul de statut prezentat. (Se aud două „Eljen“-uri din public. Președintele admoniază publicul a nu face nici un fel de manifestațiune, la din contră va dispune golirea salei de public.)

În era stăpânirii absolute sub Bach, guvernul absolutist de atunci încă a procedat astfel față cu Maghiarii, cu reuniunile de lectură maghiare ș. a. și ce au dis maghiarii? I-a durut; au lamentat. Au avut toată dreptatea. Și ce facem noi față cu asemenea procedere vătămătoare de drepturi a stăpânitorilor maghiari; noi încă lamentăm, ne plângem, căci ne doare, însă pentru aceea ni-se intentează proces, vreau să ne osăndească.

Facă-o, și noi încă vom suferi pedeapsa; însă de vină tot numai guvernul, sistemul de cărmuire este.

În pasagiul al treilea din articolul întâi se ridică gravamin și asupra împedecării întrebunțării drepturilor politice și asupra vătămării egalei îndreptățiri, și cu tot dreptul se plâng; căci dacă vom privi la parlament

sau la ori-care teren al activității publice, ori-care nepreocupat se va convinge, că drepturile politice ale naționalităților sânt paralizate și egala îndreptățire vătămăat. Kosuth încă a declarat în cea mai nouă vorbire a sa în Turin, că prelângă toată progresarea patriei, lățirea nemulțumirii, nu mai suferă nici o doală, căci mai cu seamă în ținuturile nemaghiare cumpărarea voturilor gra-sează foarte.

Nu mai singur cu „principiul“ egalității politice nu se poate nime îndestuli, (lekenyerezni, abspeisen) ci tocmai pentru-că în principiu se recunoaște dreptul, vrem se folosim de acel drept, și cu tot dreptul ne plângem că sântem excluși dela practisarea drepturilor, pe care și domnul procuror afirmă că există. Dumnezeu se ferească pururea pe Maghiari de o astfel de egalitate, pe care sistemul de guvernare de acum o practisează față cu naționalitățile, căci dacă un guvern mai târziu va măsura Maghiarilor egalitatea cu cea măsură, precum guvernul de acum măsură d.e. celor trei milioane de Români, atunci la cele dintîi trei milioane de Maghiari nu ar ajunge nici un ministru, nici un secretar de stat, nici un deputat, astfel nici o universitate, nici un gimnasiu de stat etc., precum în faptă nu au Români sub sistemul de guvernare actual.

În acest pasagiul al treilea înorminat al articolului întâi s'a accentuat și motivul, că de ce se cere spriginirea cultivării naționale și executarea egalității; scriitorul articolului dice: „ca și noi să ne putem înfrâma în această țeară, pentru-ca se-și fim spre ajutor“.

Această intențiune, cred, este cinstită, corectă și patriotică. Eară dacă scriitorul articolului publică în articol însuși pricinile gravaminelor sale, intențiunea pretensiunilor sale, în cuvinte limpezi și nerestălmăcătoare, atunci procurorului de stat nu-i e iertat a numi, a afirma că acele ar fi „tendențe de agitare păcătoase“.

Sau doară on. dn procuror vrea să respingă ajutorul oferit? Oare astfel se explicăm motivul acuzaiunii?

Noi nu vrem! Pentru-că politicii serioși sânt în curat cu aceea, că este datorință sfântă și patriotică, prelângă toate rățacirile, a lucra într'acolo, ca sentimentul frățietății între Maghiari și Români să învingă.

Referitor la articolul prim, de Crăciun, trebuie să accentuez deosebit partea încheitoare, căci acolo se găsesc deducțiunile celor desvoltate în articol, precum și provocarea către poporul român, că ce se facă. Încheierea sună astfel:

„Pentru noi însă avem tot dreptul, ca chiar în peșteră aflându-ne, să ne însușim noi între noi și se ne îndulcim de adevărată pace și bunăvoință“.

Și aceasta recomandăm noi astăzi, în preseara ajunului și Nasceri Domnului, Românilor preste tot și fiecărui suflet de Român în parte.

Să respectăm drepturile, să purtăm cont de necăzurile și suferințele altora, se-și spriginim și îndulcim pe cei amărîți, și pe această cale se menținem pacea pe pământ și se cultivăm bunăvoința — între oameni. Să facem așa, precum ne-au învățat ângerii din cer, ca să ieșim cândva — din peșteră!“

Aceste cuvinte calme și conștiențioase vorbesc de sine, ele descoper pacificele intențiuni ale scriitorului articolului. El sfătuesce și leagă de inima Românilor pacea, bunăvoința, lucrarea conform învățăturilor ângeresci. Dacă și aceasta este „agitațiune“, atunci apoi on. dn procuror de stat persecută cu acuză sa și pe ângerii din cer; însă precum nu poate pătrunde în acel loc, în numele eternei dreptăți, nici pe pământ nu-și va pute valida nemotivata sa acuză.

După aceste, deabia cred, că un cetățean cât de cât pătruns de sentimentul libertății de presă va fi în stare a părtini părerea dlui procuror, că articolul „Nascerea Domnului“ ar involucra în sine delictul „agitațiunii“.

(Va urma.)

CRONICĂ.

Principesa de Coroană văduva Stefania. Se scie din Bruxella: Sâmbătă la 7 oare a apărut dintr'odată în portul dela Zandvoort yachtul „Hohenzollern“ al împăratului Wilhelm, urmat de nouă năi pancerate. Principesa Stefania a ieșit atunci în balconul hotelului, pe care fluturau steaguri germane și olandeze; în urmă Principesa a plecat în trăsura la țermul mării, unde a fost primită de flota germană cu salve de onoare. Ea a privit cu mult interes aproape o oară evoluțiunile flotei germane. — La statul medicilor, Principesa Stefania va lua 21 de băi în Zandvoort.

Executarea legii celei noue militare. „Armee-Verordnungsblatt“ publică un șir de ordinațiuni asupra executării legii celei noue militare. Prima ordinațiune vorbesc despre tractarea voluntarilor și despre educațiunea militară a rezervistilor de întregire. Ascultătorii de drepturi, care au fost asentați ca voluntari și care și-au amănat anul de serviciu militar până după finirea studiilor, de

acum înainte vor pute primi absolutul și după 7 semestre de studiu. Ascultătorilor de medicină li-se dă dreptul, ca după finirea semestrului al șecilea să poată depune anterigorosul și examenele pregătitoare. Ascultătorii academiei de artele frumoase vor pute fiine stipendiul lor și pe timpul serviciului militar.

Tariful zonelor. În prima săptămână a tarifului zonelor au călătorit pe toate liniile căilor ferate r. u. de stat 166.687 persoane, ear' venitul a fost de 134.373 fl.

Maghiarisări de nume. „Budapesti Közlöny“ publică următoarele schimbări de nume: Richard și Frideric Stier în „Somló“; Antoniu Kohn în „Huszár“; George Hlavinka în „Hunyady“; Bela Büchler în „Ballo“; Francisc Lehmann în „Lengyel“; minoreul Lebi Auspitz în „Márton“.

Procesul generalului Doda. „Pester Lloyd“ a publicat dîile trecute scirea, că dl general Traian Doda a fi petiționat la Maiestatea Sa prin ministrul de justiție, ca pe calea grației să ordoneze abolirea procedurii penale intentate contra sa. Dăm și noi această scire, însă deocamdată sub toată rezerva.

Noue bănci românesce. În Baia-de-Criș s'a înființat un institut de credit și economii numit „Munteana“. Capitalul fundatiional e de 10.000 fl. în 1000 de acții. În Beregsău, comitatul Timișoarei, s'a înființat institutul de credit „Beregseana“ cu cote lunare de 50 cr. Acționari sânt locuitorii din acel sat. Așa ne spune „Preotul Român“.

Un mandat de deputat cu urit miros. Se scie din Kaposvár, că fostul ministru de comerț, contele Paul Széchenyi, a renunțat definitiv la mandatul seu de deputat al acestui oraș. Cetitorilor le este cunoscut, că în legătură cu acest mandat a fost scrisoarea comitetului-suprem Tallián, în care atât de cras a fost ilustrată corupțiunea electorală a guvernului. Se vede că i'a prea mirosit nobilului conte acest mandat, care a dat opoziției prilegiu la cele mai vehemente atacuri.

Reprezentatiune teatrală împreunată cu petrecere de joc se va arangia la 18 August st. n. a. c. în localitatea școliei fundatiionale din Borgo-Prund. Venitul curat e destinat în favorul acelei școlae. Întrarea de persoană 1 fl.; Întrarea de familie 80 cr. Începutul la 7 oare seara. Borgo-Prund, în August 1889. Președinte: Dr. N. Hanganuș. Secretar: E. I. Dan. Ofertele marinimose se vor cuita pe cale diaristică. Programul: I. „Vecinătatea periculoasă“, comedie în un act după nemțese. II. „Corpus delicti“, comedie în un act de Ioan Moșoiu. III. „La mezul nopții“, comedie în un act. IV. „Petrecere de joc. Persoanele care joacă teatru: Eliseu I. Dan, învățator. Maria E. Dan. Iosefina Buta. Veturia Flămîndu. Constanța Flămîndu. Simion Pahone, învățator. George Gtăia, învățator. Vasile Pahone, stud. abs. Ioan Șutu, student cl. VII. Ioan Băloiu. Leon Parasca, stud. cl. VI.

Încă ceva despre colegialitate. În numărul seu dela 10 August n. răspunde „Gazeta Transilvaniei“, la notița „Ceva despre colegialitate“, publicată în numărul nostru 162 din anul curent. Și ce răspunde? Că nu este obiceiul a se cita, de unde s'a luat cutare traducere a articolelor foilor de altă limbă și că noi n'avem se-și prescriem, în ce mod se prescurteze asemenea traduceri, fie ele luate chiar din foaia noastră. Nu ne certăm, așa se fie. Concedem chiar, că este colegial a suprima cuvintele de laudă ale unei foi străine despre două foi naționale românesce, care susțin același program și apără aceleași interese, ca și „Gazeta Transilvaniei“, deși articolul, în care se cuprinde lauda respectivă, „Gazeta Transilvaniei“ l'a reproduc folosindu-se de traducerea unei din acele două foi, a noastră. Nu ne oprim nici la terminii „absurditate“ și „minciună“, în care și-a redactat colegul nostru răspunsul către noi, și nu mai întrebăm, în al cui interes se folosese tonul certăreți al „Gazetei“ cu care noi recunoaștem că ar trebui să trăim în cea mai intimă colegialitate. Dar' „Gazeta Transilvaniei“ ne impută, că noi reproducem „permanent“ și „mai ales de vre-un an încoace“ nu numai traduceri, ci și „articoli de sine stătători“, discursuri, acte oficiale, sciri de ale dîile etc., totdeauna fără a indica isvorul. Colegul nostru citează chiar Nrii nostri 117 și 88, în care am fi făcut acest păcat, dar' noi cercetând, spre nefericirea noastră, n'am aflat nimic luat din „Gazeta“ în acei Nri. Mai dîile trecute ne-a numit organul metropoliei gr.-or. „impertinenți“, susținînd că în fiecare număr al nostru ulempl coloane întregi cu munca lui, și când colo munca aceasta se reduce la concursurile pentru parochii și posturi învățătorești, înregistrate la dorința celor interesați și în rubrica noastră: „Extrase din toi bisericesci și școlastice“, ear' în organul metropoliei publicate ca inserate plătite decătră respectivele organe bisericesci. Și asigurăm pe colegii nostri dela „Gazeta“, că imputarea ce ne fac ei este și mai puțin întemeiată decătră a celorlalți „colegi“. După aceste imputări, ar crede cineva că „Tribuna“ numai din muncă furată este alcătuită. Fie și așa, numai se se afie și găgăuții necesari, care cetîndu-o și urmîrîndu-i activitatea, vor crede asemenea necălituri și mai ales însinurarea șireată, că mai ales „de vr'un an încoace“ „permanent“ ne hrînim din munca duhovnicească a „Gazetei Trar silvaniei“.

Monumentul regelui Mathia în C' Magistralul orașenesce al Clujului a primit ministrul-president Tisza două rescripte unul din rescripte, Tisza încunoscîntează

muna Cluj, că el a adus la cunoștință Maieștii Sale desvélirea monumentului regelui Mathia; Maieștatea Sa 'și-a exprimat mulțumirea și a însărcinat pe ministrul-president cu exprimarea mulțumirii Sale. În al doilea rescript, ministrul mulțumesc pentru învătarea de a participa la desvélirea monumentului. Deoarece chiar pe acel timp ministrul-president va fi în străinătate, regretă că nu poate să iee parte la desvélirea monumentului.

* **„Die Hochzeit von Valeni“.** Pe scena teatrului regal din München se va juca în curând o dramă cu subiect românesc. „Leipzig Ill. Ztg.“ spune, că această piesă poartă numele de „Die Hochzeit von Valeni“ (Nunta din Valeni) și subiectul ei este tras din romanul lui M. Brociner „Ionel Fortunat“. Acest roman s'a publicat nu demult în „Wiener Illustrirte Zeitung“. Noi am văzut romanul și ni-s'a părut prea drastic în descrierile lui „prea de tot“ adevărate. Și de alcătuitoarea dramei, dacă e un om care nu cunoaște pe Români decât poate din romanul dlui Brociner, ne temem că va improviza în Valeni o nuntă cu datini semisălbatică.

* **Regele și regina României.** Întoarcerea în țară a părechii regale române și a moștenitorului de tron e hotărâtă pe Sâmbătă, în 17 l. c. Regele Carol va sta o zi în Viena în drumul său către Sinaia.

* **Un palat botanic în București.** „Românul“ scrie: Aflăm că în această săptămână se încep lucrările pentru ridicarea unui palat al institutului botanic. Acest palat se clădește lângă palatul dela Cotroceni.

* **Un oraș, unde nu voese oamenii să moară.** Un fapt uimitor s'a întâmplat în Ixelles, în Belgia. De două săptămâni nu s'a înregistrat în acest oraș, care are 40.000 locuitori, nici măcar un caz de moarte. Sânt tari la cap Belgienii!

VARIETĂȚI.

(Primul grenadir al Franciei). Latour-d'Auvergne a fost „primul grenadir al Franciei“. Acest erou francez la vârsta de douăzeci și patru de ani (1767) fu admis în mouschetarii negri. Era tânăr și frumos; șefii îl cinstiră în curând foarte mult, și după câteva luni dela înțrarea sa în corp, prin ordine speciale, fu făcut sublocotenent în regimentul din Angoumoix.

La asediul Mahonului, el făcui minuni de curagiu. Fu înaintat căpitan și trecu Alpii în capul companiei sale (1792) cu piciorașele goale, — căci nu mai aveau ghetă soldații, — în sdrênțe, nemâncat, răbdând de foame. El nu mânca decât resturile supei, după-ce soldații se hrăneau cu toții. La toc, Latour-d'Auvergne era totdeauna cel dintâi.

Atunci începui popularitatea lui. Căpitanul, în urma nemâncării, a sărăciei îndurate împreună cu soldații deveni idolul lor.

Poporul încă îl iubi; refușă marel erou gradul de colonel; refușă mandatul în corpul legiunilor ce 'i-se oferii. Soldat, alături cu soldații voi să lupte numai și se 'verse ultima picătură pentru patrie. Să 'și verse sângele, fără să ceară nici o răsplătă terii, fără să primească nici o recompensă. . . alta decât dragostea soldaților sei!

După pacea din Băle, se reintoarse la studiile sale științifice, căutând a se face folositor patriei prin condei, ca și prin sabie.

El lucră serios, cu un prieten bun, cu Le Brigant, avocat la Pontreux, care căuta în muncă o mângăiere pentru mari dureri. Acesta avuse 22 de copii, care toți muriseră pe câmpul de războiu, afară de cel mai mic cu numele „Puiul“.

Era de 20 ani băiatul, și pentru tată-sau era tot „Puiul“, ca și pentru La Tour-d'Auvergne. Tânărul lucra cu dinșii, consumându-și aventurile tinereții în războiul cărților pline de pulbere.

Într-una din zile tatăl sosi la La Tour-d'Auvergne, nebun de durere, cu ochii arși de lacrimi:

— „Puiul“ e chemat sub steag. Va pleca!

La Tour nu dăse nimic, îl mângăia cum putu, îl trimise acasă ceva mai senin, puse semne în cărțile pe care le cetia la pasagele la care rămăsese, își luă câteva rufe într-o basma, — și plecă în orașul învecinat, ca să se ofere înlocuitor al tinerului amenințat.

Fu primit; eată-l în vîrstă de 52 de ani, simplu soldat, grenadir în armata din Elveția.

Își face mereu datoria, mai mult decât datoria, ca în totdeauna! E vădut în fața Zürich-ului, dând pilde de curagiu marel tinerilor soldați, care îl încungiurau și care prinseră pentru vitejia și bunătatea lui un adevărat cult.

Se duce apoi în armata Rinului și primește glonțul de moarte drept în inimă, la Oberhausen, aproape de Neuberg.

Când, după porunca regelui Bavariei, se restaură monumentul, care însemna locașul rămășițelor lui, tot Neuberg-ul asistă, cu capul descoperit, la această gloriificare a unui dușman ilustru.

În regimentul, în care a murit, mereu, chiar și acum, după 89 de ani, când se face apelul, la litera L, comandantul strigă în fiecare zi:

— Soldatul la Tour d'Auvergne!

Cel mai bătrân sergent iese din rânduri, face patru pași, și ducând mâna la chipu răspunde:

— Mort pe câmpul de onoare!

(Noutăți hazlii). Proverb persian:

„Dacă te duci în războiu, închină-te odată lui Dumnezeu; dacă te duci pe mare, închină-te de două-ori; dacă te însori, închină-te de trei-ori“.

*

Între doi bețivi.

— Prietene, nevastă-mea e atât de sgăr-cită, încât mă mustră și pentru apa pe care o beau.

— A mea e și mai rea; mă ceartă pentru apa pe care nu o beau!

POSTA ULTIMĂ.

Budapesta, 13 August n. Biroul de corespondențe este în poziția, de a da în mod hotărât asigurarea, că scirea foii vineze despre pretinsele lupte între soldații austro-ungari și brigandii montenegri sunt cu deservire neadeverate.

Berlin, 13 August n. Marea paradă a întregului corp de gardă a decurs în modul cel mai splendid. Împăratul Wilhelm a comandat însuși. La trecerea în revistă a frontului, Împăratul-Rege Francisc Iosif s'a postat lângă comandantul regimentului „Francisc Iosif“, a salutat părechia imperială germană și a dăș cătră comandantul regimentului: „Pot fi mândru, că stau în fruntea acestui regiment“. După-ce Maieștatea Sa a trecut în revistă frontul regimentului „Împăratul Francisc Iosif“, Maieștatea Sa s'a postat ear' între părechia imperială germană. La defilare, Împăratul Francisc Iosif 'și-a trecut de două-ori regimentul pe dinaintea părechii imperiale. Parada s'a terminat la oarele 12.

Viena, 13 August n. Astăzi s'a ținut ceremonia religioasă asupra mortului ministru Coloman Bedekovich. Din partea guvernului ungar au asistat ministrii Werkerle și Teleki.

Berlin, 13 August n. Maieștatea Sa a numit pe mareșalul contele Moltke șef al regimentului de infanterie Nr. 71 din Trencin.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“.

Berlin, 14 August n. La dineul de gală a ridicat împăratul german un toast, în care a dăș următoarele: „Poporul Meu și armata Mea țin cu tărie și credință la alianță. Cea din urmă este conșcie, că spre susținerea păcii are să stee lângă viteaza armată austro-ungară. Ear' dacă va fi voea providenței, ea va lupta umăr la umăr cu aceasta!“ După aceste a ridicat Monarchul austro-ungar poculul în sănătatea amicului și aliatului atât de scump inimii Sale, pentru înfrățirea și camaraderia nedespărțită a vitejei oștiri germane cu cea austro-ungară și pentru îmulțirea și consolidarea garanțiilor de prietenie spre binele statelor aliate și al Europei întregi. Amândoi monarhii 'și-au strîns apoi mâinile cu cordialitate. După aceea Împăratul Francisc Iosif a închinat principelui Bismarck, ear' împăratul Wilhelm conților Kálnoky și Széchenyi.

Paris, 14 August n. După-ce s'a declarat tribunalul de stat competent, prin votare nominală a declarat pe Boulanger, Rochefort și Dillon vinovați de delictul participării la complot contra siguranței statului, ear' pertractarea celorlalte puncte din acuză a amănat-o pe astăzi.

Consiliul de stat a anulat alege- rile lui Boulanger în consiliile generale.

Bibliografie.

„Meseriașul Român“. Foaie pentru în- vătătură și petrecere, întocmită pentru mese- riași și toți iubitorii de meserii. Iese la 1 și 15 a fiecărei luni. Editor și redactor: Bar- toloomeu Baiulescu, președintele reuni- unii pentru sprigirea meseriașilor români în Brașov. Anul al IV-lea. Sumarul Nrului 15 dela 1/13 August 1889: Cum se poate ajuta mica industrie. — Un magazin — prăvălie. — Foița Mes. Român: Casătoria la Romani. — Poezie: Bețivul. — Felurite pentru meseriași. — Sciri economice și industriale — Multe și mărunte. — Diverse. — Recepte folositoare. — Glume. — Inscințare. — Tir- gurile. — Cursul pieței brașov. — Tariful după zone.

Extrase din foi bisericești și școlastice.

Posturi vacante:

— Un post de preot în comuna Vêrcio- rova, — parohie de clasa a III-a, — proto- presbiteratul Caransebeșului. Dotațiunea e urmă- toarea: Sesiunea parohială de 33 jugere cu venit anual de 150 fl.; birul preotesc dela 220 case, — câte 50 cr., — 120 fl.; com- petențele stolare computeate în 150 fl.; alte venit 30 fl. și cuartir natural corăspunător. Doritorii de a ocupa acest post sânt recercați a-și trimitte concursul până în 29 August st. v. a. c. la oficiul protopresbiterat gr.-or. în Caransebeș.

— Un post de capelan în comuna Ro- mănesci cu filia Goizesci, protopre- biteratul Făgetului. Emolumentele îm- preunate cu acest post de capelan sânt: jumătate din toate venitele parohiei de clasa a III-a din Romănesci cu filia Goizesci (sesiunea bir. și stola usitată). Doritorii de a ocupa acest post sânt recercați a-și trimitte cererile până în 29 August st. v. a. c. la oficiul protopresbiterat gr.-or. în Făget.

— Un post de învățător la școala con- fesională gr.-or. română din Dragșina, pro- topresbiteratul Jebelului. Emolumentele îm- preunate cu acest post sânt: În bani gata 150 fl. 51 cr.; 20 meți de grâu și 10 meți de cucuruz; 5 jugere de pământ arător; pentru lemne 24 fl. din care are a se în- călzi și școala; cuartir liber cu un juger de grădină intravilană. Doritorii de a ocupa acest post au a-și trimitte recursele până în 20 August st. v. a. c. la oficiul protopresbiterat gr.-or. în Jebel.

— Un post de învățător la școala con- fesională gr.-or. română din Apadia, pro- topresbiteratul Caransebeșului. Emo- lumentele împreunate cu acest post sânt: Salarul în bani 103 fl.; douăzeci și cinci meți cucuruz în grăunțe; două jugere de pământ arător; opt orgii lemne, din care este a se încălzi și școala; cinci și șase chgr. slănină, prețuită în bani 40 fl.; trei și trei chgr. sare, prețuită în bani 3 fl. 30 cr.; șase funți de lumini, prețuite în bani 4 fl.; pentru conferențele învățătoresci 10 fl.; pausal pentru scripturistă 5 fl.

Doritorii de a ocupa acest post sânt recercați a-și trimitte cererile până în 29 August st. v. a. c. la oficiul proto- presbiterat gr.-or. în Caransebeș.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Posturi vacante:

— Un post de scriitor la judecătoria cerc. din Hajdu-Böszörmény. A se adresa în patru săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de subjde la judecătoria cerc. din M.-Óvár. A se adresa în două sept- mâni la autoritățile competente.

Călindarul zilei.

3/15 August.

Julian: Isac.
Gregorian: St. Mărie.

Soarele: răsare 4.50, apune 7.23

Buletin meteorologic.

Sibiu, 14 August, 6 oare dimineața.

Presiunea atmosfer. în mm. (Mediul lunar 724.4)	Diferența din prețiu	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
720.3	-1.3	+18.0	+28.0 / -17.0	S

Din țeară, 12 August, 7 oare dimineața.

Stațiunile:	Presiun. atmosfer. în mm.	Tempera- tura Celsius	Vântul direcția	Alura
Budapesta	756	+18.6	N	4
Sktinar	756	+18.0	V	1
Cluj	757	+19.8	N	1
Orșova	757	+22.6	NV	2
Timișoara	757	+19.6	V	2
Arad	757	+23.6	O	1
Panciova	757			

Sosiți în Sibiu.

La 14 August n.

Hotel „Neurthrer“. Lausch și Sommerschein, com- merțianți din Viena. Bayko și Nagy, proprietari din Papolt.

Hotel „Împăratul Romanilor“. Frideric Rosen, voajer din Praga. Iosif Nussbaum, comerciant din Cinădie.

Economic.

Grânele române în Italia. După-cum rezultă din raportul consulatului român dela Neapol „asupra comerțului cerealelor între România și Italia în 1888“, — deși recolta din menționatul an a fost în Italia mai mică decât în anii precedenți, astfel că era natural lucru să crească importul din străinătate, totuși cu surprindere s'a constatat din contră o sensibilă micșorare a importățiunilor efectuite în porturile golfului de Neapol, fie din România, fie din alte părți ale Levantului.

O asemenea descrescere trebuie atribuită, după părerea consulului, la două cauze, și anume: sporirea drepturilor de intrare în Italia pe deoparte; ear' pe de alta urcarea prea mare a prețurilor pe piețele române, prețuri convenabile pentru țigurile Oceanului, — unde s'au și exportat cantități considerabile și din România și din Rusia, — dar' deloc remun- ratoare pentru piețele Italiei.

Întădever, grăul indigen, fiind protegiat cu taxa vamală de 5 franci suta de chilogram, se vindea și se vinde aproape cu același preț, cu care se vinde pentru export grăul românesc. Căci pentru cea mai bună calitate din Brăila, costând pe loc 18 1/2 franci suta de chilogram cu transportul și asigurarea, cu drepturile de import, cu cheltuielile de debarcare, scontul, schimbul și alte felurite cheltuieli, se ridică prețul la 24 1/2 franci, adică tocmai ceea- ce valorează și cele mai frumoase grâne italiene.

Importățiunea prumului a scădut în- tr'un chip și mai sensibil; ea a fost aproape nulă, din cauză mai ales că s'a micșorat activitatea diliberilor din Italia.

Eată acum în resumat, care a fost im- portul cerealelor române în porturile golfului de Neapol în decursul celor 12 luni ale anului 1888:

Grău 380.000 cuintale; sêcară 12.000 cuintale; porumb 1500 cuintale; fasole 18.000 cuintale; orz și ovês 8000 cuintale; diverse seminte 1500 cuintale. Comparând aceste cifre cu acele din anul 1887, constatăm o deserescere de aproape 40% pentru grâne, de aproape 60% pentru sêcară și legumi, de 75% pentru orz și ovês; de aproape 100% pentru porumb.

Și totuși, cu toată această enormă scă- dere, România rămâne încă țeara cea mai im- portantă pentru afacerile de cereale între străi- nătate și Italia-meridională.

Prețurile pentru suta de chilogram au variat astfel: acela al grăului între 22 și 26 franci; acela al sêcării între 16 și 18 franci; acela al porumbului între 12 și 13 franci, ear' acela al ovêșului între 14 și 15 franci. În aceste prețuri intră negreșit și drepturile de import, precum și cheltuielile de transport, asigurare, debarcare etc.

Aceleași cauze mai sus semnalate au produs deasemenea o simțitoare micșorare și în importațiunile din Rusia.

Indile, care luaseră o desvoltare atât de mare pe piața Neapoliului, au avut în 1888 un rol cu totul secundar.

America n'a avut nici o importanță în afacerile de cereale în toate porturile din Ră- săritul Italiei.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuate în 30 și 31 Iulie 1889.

I. Petu lui Nicolaidi, grău 2450 hect., 11.70 lei. Sassu lui Nicolaidi, grău 550 hect., 10.— lei. Sassu lui Nicolaidi, grău 1250 hect., 10.25 lei. Sassu lui Manari, grău 2600 hect., 11.15 lei. Sassu lui Fûrth, grău vechiu 3000 hect., 11.30 lei. Emberico lui Fanciotti, grău vechiu 5000 hect., 11.90 lei. Evloghio lui Fanciotti, grău vechiu 1850 hect., 11.35 lei. Emberico lui Fanciotti, grău vechiu 3000 hect., 9.90 lei. Portocala la Banca României, grău vechiu 2500 hect., 12.35 lei. Archondi lui G. Mendl, grău vechiu 2130 hect., 11.65 lei. Tûclos lui Carnevalli, grău vechiu 1730 hect., 10.80 lei. Tûclos lui G. Mendl, grău vechiu 9300 hect., 11.65 lei. Emberico lui Milla, grău vechiu 7700 hect., 9.60 lei.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu, 13 August Grău hectolitru 76—82 chilo fl. 4.80 până fl. 5.61, grău mestecat 70 până 74 chilo fl. 3.60 până fl. 4.40, sêcara 70 până 75 chilo fl. 3.60 până fl. 4.—, orz 62 până 66 chilo fl. 3.40 până fl. 3.80, ovês 42 până 50 chilo fl. 1.90 până fl. 2.40, cucuruzul 70 până 74 chilo fl. 4.50 până fl. 4.90, melaul 78 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.— până fl. 1.20, sementă de cânepă 48 până 50 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, mazerea 76 până 80 chilo fl. 4.50 până fl. 5.—, linteă 78 până 82 chilo fl. 5.— până fl. 6.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.50 până fl. 5.—, pâsat de grău 100 chilo fl. 14.— până fl. 16.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 14.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 9.—, slănină 100 chilo fl. 56.— până fl. 58.—, unsorarea de porc fl. 58.— până fl. 59.—, sêu brut fl. 20.— până fl. 22.—, lumini de sêu fl. 32.— până fl. 34.—, lumini turnate de sêu fl. 35.— până fl. 36.—, săpunul fl. 20.— până fl. 24.—, fân 100 chilo fl. 1.30 până fl. 1.50, cânepa fl. 30.— până fl. 32.—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 2.50 până fl. 3.—, spiritul p. 100 l. % 52 până 55 cr., carnea de viță chilo 40 cr., carnea de viță 24 până 35 cr., carnea de porc 44 până 46 cr., carnea de berbec 22 până 24 cr., ouă cu 10 15 până 18 cr.

Tîrgul de rimători în Steinbruch. În 12 August n. s'a notat: ungurești bătrâni grei 45.— cr. până 45 1/2 cr., ungurești grei, tineri 47.— cr. până 48 1/2 cr., de mijloc: 46.— cr. până 47 1/2 cr., ușori 44.— cr., până 45.— cr., marfă țărănească, grea —.— cr., până —.— cr., de mijloc 44.— cr., până 54 1/2 cr., ușor 42.— cr. până 45 1/2 cr., romănesci, de Bakowy grei 43.— cr. până 45 1/2 cr., transito, de mijloc —.— cr. până —.— cr., transito ușori —.— cr., până —.— cr., transito sêrbesci grei —.— cr. până —.— cr., transito de mijloc 47.— cr., până 48.— cr., transito ușori 47.— cr. până 47 1/2 cr., îngrășăți cu ghindă —.— cr. până —.— cr. per 4% compenșiți dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 12 August 1889.

Serviciu	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.
Grău				
Bănățeneș, nou	—	—	—	—
Grău dela Tisa	—	8.15	8.35	—
Grău de Pesta	—	8.10	8.20	—
Grău de Alba-regală	—	8.15	8.25	—
Grău de Bácska	—	6.90	7.—	—
Unguresc de Nord	—	6.75	7.—	—
Sămînțe, vechi ori nou	Solul	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	
Sêcară	—	70—72	6.40	6.45
Orz	Nutreț de vinars de bere	60—62	5.70	6.30
Ovês	—	64—66	7.35	8.50
Cucuruz (porumb)	bănăț., de alt soi	39—41	5.25	5.70
—	—	75	4.45	4.65
—	—	73	4.70	4.75
Hrîșcă	—	—	5.40	5.75
Grău	de primă, de toam. Iul. Aug. Maiu-Iun. de toam. de primă.	8.27	8.31	8.31
Cucuruz	—	7.23	7.25	—
Ovês	—	4.81	4.83	—
—	—	5.30	5.41	—
Produse diverse	Seta			
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	52.—	56.—	—
—	franceză	—	—	—
—	italiană	—	—	—
—	roșie	52.—	56.—	—
Oleu de rap.	rafinat	36.—	38.—	—
Oleu de in	—	—	—	—
Uns. de porc	dela Pesta	64.50	65.—	—
—	dela țeară	53.—	54.—	—
Slănină	avântată	59.—	60.50	—
—	afumată	56.50	57.—	—
Sșu	—	33.50	34.50	—
Prune	din Bosnia, în buți	—	—	—
—	din Sărbia, în saci	10.25	18.50	—
Lictar	slavon, nou	16.50	16.75	—
—	bănățeneș	16.—	16.25	—
Nuci	din Ungaria	—	—	—
Gogoși	ungurești	—	—	—
—	sărbesci	—	—	—
Miere	brută	29.50	30.—	—
—	galbină străcurată	93.—	94.—	—
Ceară	de Rosenau	118.—	120.—	—
Spirt	brut	14.—	15.—	—
—	Drojdiițe de spirt	18.—	18.—	—

Cursul pieței din Sibiu.

din 14 August st. n. 1889.
Hârtie-monetă română Cump. 9.42 vând. 9.48
Lire turcesci „ 10.60 „ 10.68
Imperiali „ 9.62 „ 9.70
Ruble rusești „ 1.21 „ 1.23

Bursa de Budapesta

din 13 August st. n. 1889.

Rentă de aur ung. 6% 99.70
„ „ 4% 94.75
„ „ 5% —
Împrumutul căilor ferate ung. 100.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) —
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) —
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 112.25
Bonuri rurale ung. 104.75
„ „ cu cl. de sortare 104.75
„ „ bănățene-timigene 104.75
„ „ cu cl. de sortare 104.75
„ „ transilvane .

Nr. 1840/1889.

[760] 2-3

Publicare de licitațiune.

Pe baza concludului corpului reprezentativ din 4/VIII a. c. se va ține în cancelaria comunală o licitațiune pentru exarândarea morilor și munților comunali pe perioada următor: 1890, 1891 și 1892, la 22 Septemvrie a. c., 9 oare a. m. c. l. nou. Condițiunile stau spre vedere publică în cancelaria comunală în oarele oficiale până la ziua de licitațiune.

Rășinari, 12 August 1889.

Primăria comunală.

Nr. 556/1889.

[759] 3-3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de învățător-dirigent la școala reuniunii grănițesci din Cugier, comitatul Hunedoarei, cu un salariu anual de 350 fl. v. a., apoi cuartir și lemne de foc, prin aceasta cu termenul până la 22 August st. n. a. c. se excre concurs.

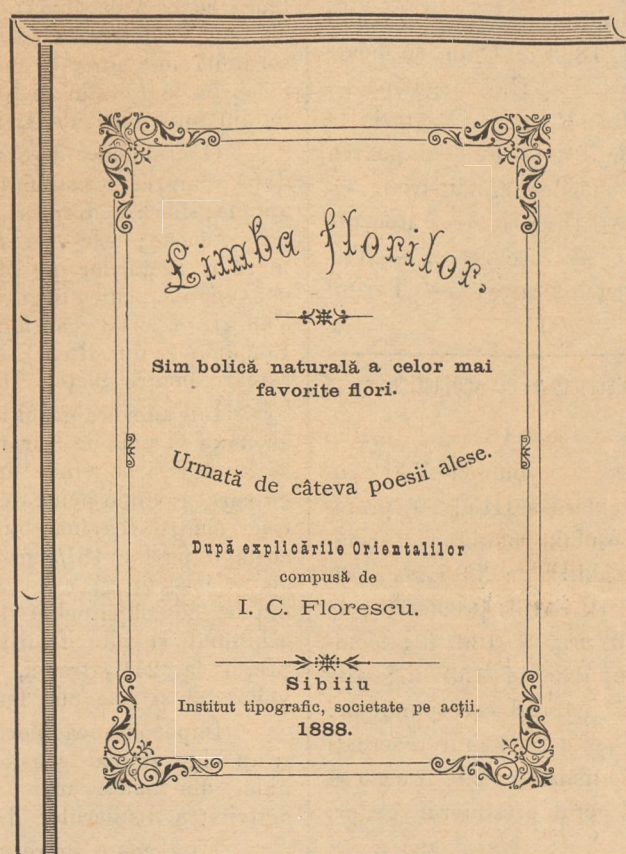
Reflecții au să-și trimită cererile, instruite cu diploma de calificare, precum și cu alte documente necesare la

Comitetul administrator de fondul și școalele fostilor grănițeri din regimentul rom. I. la Sibiu.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC

recomandă ca foarte potrivit

CADOU DE SUVENIRE.

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.
Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 5 cr. v. a. de exemplar.

Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA”

ÎN SIBIU,

fundată în anul 1868

[662] 38

asigurăză prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobili etc.
- pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe cazul morții și pentru termuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1885 fl. 577,192.03	în a. 1869—1885 fl. 424,872.39
în a. 1886 „ 40,565.12	în a. 1886 „ 43,594.—
în a. 1887 „ 57,939.61	în a. 1887 „ 42,436.01
în a. 1888 „ 49,110.60	în a. 1888 „ 46,826.41
Suma fl. 724,807.36.	Suma fl. 556,928.81

1,281.736 fl. 17 cr.

Conform bilanțului pentru 1887 fondurile de rezervă și garanție se urcă la 582.147 fl. 48 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cisnădiei Nr. 6, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

INSTITUT TIPOGRAFIC DIN SIBIU

recomandă:

Comasările

de

IOAN CORNEA,

inginer dipl. nat.

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Cancelaria Negruțiu

în Gherla — Sz.-Ujvár — Transilvania

deschide abonament pe anul 1889

la

„Amicul Familiei.” Dîr beletristic și enciclopedic-literar — cu ilustrațiuni. Cursul XIII. — Apare în 1 și 15 și a luni în numeri câte de 2—3 coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articoli sociali, poezii, povești, piese teatrale ș. a.; — mai departe tractează chestiuni literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune viața socială a Românilor de pretutindenea, precum și a celorlalte poporațiuni din patrie și străinătate; și prin glume în mare parte ilustrate născuse a face câte-o oară plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste tot născuse a întinde tuturor indivizilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plătibili și în bilete de bancă ori marce postale.

„Prețul Român.” Dîr bisericesc, școlastic și literar — cu ilustrațiuni. Cursul XV. — Apare în broșuri lunare câte de 2½—3½ coale; și publică portretele și biografiile arhierilor și preoților mai distinși, precum și alte portrete și ilustrațiuni, — mai departe articoli din sfera tuturor științelor teologice și între acestia mulțime de predici pe Dumineci, sîrbători și diverse ocațiuni, mai ales funebreale, — apoi studii pedagogice-didactice și științifice-literare; și în urmă tot soiul de amănunte și scrieri cu preferența celor din sfera bisericească, școlastică și literară. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., — pentru România 10 franci — lei noi, plătibili și în bilete de bancă ori marce postale.

— Colectanții primesc gratis tot al patrulea exemplar. —

— Numeri de probă se trimit gratis ori-cui cere. —

Tot de acolo se mai pot procura și următoarele cărți din editura proprie:

Renascerea limbii românești în vorbire și scriere, invedită și apretată de Dr. Gregoriu Silași. (Op. complet.) Broșura I, II, și III. Prețul broș. I, II, câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună 1 fl. v. a.

Merinde dela școală sau învățăture pentru popor. culese din diarul unui școlar, de Dr. George Popa. — Opul acesta, pentru povăturile lui valoroase, are să ocupe un loc de frunte în bibliotecile noastre populare. Dl. autor a avut nimerita idee, de a publica prin opul de față un diar de școală ce ‘și-l făcuse ca elev de anul I. al școlii populare superioare din Câmpeni, va să dîcă precănd era în al 4-lea an de școală. În acest diar se cuprind diferite impresiuni din copilărie, atât din școală, cât și afară de școală, o colecțiune bogată de diferite povăture primite dela învățătorul seu, pe care autorul le-a prelucrat și desvoltat cu multă îngrijire. Cele mai fundamentale principii cu privire la morală religioasă, naționalitate, igienă, economie, istorie etc. etc. se află în acest op, așa că singur numai câteva din cele 32 capitole, cum ar fi de exemplu capitolele despre fum, despre curățirea trupului etc. ar fi de ajuns pentru a merita să nu lipsească din nici o bibliotecă populară românească. Opul cuprinde 289 pag. 8°. — Prețul unui exemplar cu porto francat e 1 fl. 10 cr.

Barbu cobzarul. Novela originală de Emilia Lungu. Prețul 15 cr.

Puterea amorului. Novela de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealul pierdut. Novela originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novela originală. — Continuarea noilei: „Idealul pierdut” — de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Miseriile sociale. Novela de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Fântâna dorului. Novela populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Codrean craiul codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Ultimul Sihastru. Tradițiune de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Bunica și nepoțelul. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé, de G. Simu. Prețul 10 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novela de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novela istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Herman și Dorotea, după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.
Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide, trad. în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.
Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în sa-lele gimnasiunii din Fiume prin Vincențiu Nicoră, prof. gimnas. — Cu portretul M. S. regine României. Prețul 15 cr.

Poezii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poezii bine alese și aranjate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri și vioarele, poezii populare, culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tessaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puii ei de aur. Studiu arheologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Biblioteca „Săteanului Român.” Cartea III, IV. Cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la ambele 50 cr., — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca „Familiei.” Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de rețete, din economie, industrie, comerț și chimie. Prețul 50 cr.

Economia pentru școalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Spicuiri din istoria pedagogiei la noi — la Români. De Vasiliu G. Borgovan. Prețul 15 cr.

Manual de gramatică limbii române pentru școalele populare, în trei cursuri, de Maxim Pop, profesor la gimnaziul din Năsăud. — Manual aprobat prin ministerul de culte și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 Nrul 13193. — Prețul 30 cr.

Nu mă uita. Colecțiune de versuri funebreale, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Carte conducătoare la propunerea calculării în școala populară pentru învățători și preparanți. Bros. I. scrisă de Gavril Trifu, profesor preparandial. Prețul 80 cr.

Cuvântări bisericesci la toate sîrbătorile de preste an de I. Papiu. Un volum de preste 24 coale 8° mare, hîrtie fină. — Numele d-lui I. Papiu este mult mai bine cunoscut clerului român, decît se fie de lipsă a mai recomanda acest nou product al d-sale. Clerul român a învățat a-i apretul scrierilor d-sale pentru însemnata lor valoare literară. — Noul tom de predici întrece încă toate volumurile de predici edate până acum prin întocmirea sa, avînd o notă istorică la fiecare sîrbătoare, care arată timpul introducerii, fazele prin care a trecut și modul cum s’a stabilit respectiva sîrbătoare. Prețul unui exemplar cu porto-francat e 2 fl.

Cuvântări funebreale și iertăciuni pentru diferite casuri de moarte, întocmite de Ioan Papiu. — Acest volum de preste 24 coale cuprinde:

8 cuvântări acomodare pentru ori-ce casuri ordinare de moarte întempletă în timpuri diferite ale anului, 10 la casuri ordinare, însă mai speciale de moarte, 4 la înmormîntarea oamenilor bătrîni, 5 la înmormîntarea pruncilor, tinerilor și a junilor, 9 la casuri de moarte speciale; — apoi pe mai bine de patru coale urmează o mulțime de iertăciuni precedate de o introducere generală în iertăciuni, și anume: 1. Iertăciunile bărbatului dela muier; 2. — ale muierii dela bărbat; 3. — ale părintelui dela fi; 4. — ale mamei dela fi; 5. — ale fiilor dela părinți; 6. — ale fratelui sau surorii dela frații și surori; 7. — ale nepoților dela moși, moașe, buni, bune, străbuni, străbune; 8. — ale nepoților dela unchi și mătușe; 9. — dela neamuri și consăngeni mai depărtați; 10. — dela consoți de aceeași ocupațiune; 11. dela binefăcători, amici, cunoscuți și dela toți creștinii adunați. Recomandăm clerului român acest bogat volum de cuvântări funebreale și iertăciuni luate amăsurat tuturor cerințelor preoților fugente la casuri funebreale. — Prețul unui exemplar expedit franco e 2 fl.

Cuvântări bisericesci. Tomul III., scris de Ioan Papiu. — Acest tom cuprinde predici pe Dumineci și se extinde pe 12 coale 8° mare. — Prețul unui exemplar expedit franco e 1 fl.

Orientul catolic sau concordanțele tradițiunii, în două limbi — română și latină, tractează despre primatul bisericii și se extinde pe 22 coale 8° mare. — Serisă de Ioan Papiu. — Opul acesta a fost recensat favoritor și lăudat și de foile străine. — Prețul unui exemplar expedit franco e numai 1 fl. 50 cr.

Rezultatele filosofiei sau cunoscînțele cele mai de frunte despre natura spirituală a omului, despre relațiunile și scopul lui, expuse în mod popular de profesorul Dr. Iosif Frappotti și prelucrate în traducere liberă (cu facultate dela autorul) de Ioan Papiu. — Acest op, care se extinde pe 11 coale 8°, e foarte acomodat ca premiu pentru cei-ce absolvă școala populară, se vinde cu prețul numai de 50 cr. exemplarul expedit franco.

Manual catehetic pentru primii ani școlastici, prelucrat după I. A. Fritz de Basiliu Ratiu, fost profesor de sf. scriptură, catehetică și metodică în seminarul archidiecean din Blaj, actualmente vicar archiepiscopesc în Făgăraș. — Acest op de mare însemnătate pentru literatura catehetică română este o prelucrare liberă, schimbînd unele aplicări practice cu altele reerute de relațiunile și lipsele băieților nostri, ear ceremoniile bisericesci înlocuindu-le cu cele prescripse și usitate în biserica noastră română. În note se arată și procederea ce are să o observe catechetul față cu discipulii sei. Această scriere are să fie un îndreptar în mîna catechetilor, învățătorilor și a părinților la instrucțiunea religioasă-morală ce au să o deie micilor băieți. — Prețul unui exemplar din acest op, care poartă clausula apro-

bării Preaven. ordinarat metropolitan din Blaj și care cuprinde 222 pag. 8°, avînd mai multe poezii în text, — este 1 fl.

Omiliile celui dintru sfinți părintelui nostru Ioan Gură-de-aur la epistolele sîntului apostol Paul către Tit și Filemon. Traduse de Constantin Morariu. Prețul unui exemplar cu porto-francat e 60 cr.

Dumnezeasca liturgie a celui dintru sfinți părintelui nostru Ioan Chrysostom, compusă din operele aceluia sînt părinte de Ioan Borosiu, paroch gr-cat. și asesor consistorial. Prețul unui exemplar cu porto-francat e 40 cr.

Catechese pentru pruncii școlari din școalele populare. După George Mey, preot în Schwörzkirch din diecesa de Rottenburg, de Titu Budu, paroch gr-cat. în Sat-Sugat, protopopul distr. Mara, adm. vicarial al Maramureșului etc. etc. Edițiunea II. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 05 cr.

Din trecutul Silvaniei. Legendă de Victor Russu. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 05 cr.

Prin moarte la victorie. Comedie într’un act. După A. Kotzebue, localisată de Irina Sonea n. Bogdanu. Prețul unui exemplar 10 cr.

Influența mîndriei. Novela de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul unui exemplar 30 cr.

Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesci foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pînză 80 cr., legat mai fin 1 fl., legat în piele 1 fl. 30 cr., în lux 2.50—2.80.

Micul mărgăritar sufletesc. Cîrticeică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru pruncii școlari de ambe sexele. Prețul unui exemplar broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pînză 26 cr.

Cîrticeică de rugăciuni și cântări pentru pruncii școlari de ambe sexele. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar e 10 cr.; 50 = 3 fl., 100 = 5 fl.

Visul Preasfintei Vergure Maria a Născătoare de D-zeu, urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu icoane frumoase. Prețul unui exemplar expedit franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 9 fl.

Epistolia D. N. Isus Christos. Prețul unui exemplar legat și expedit franco e 15 cr.

A se adresa la „Cancelaria Negruțiu” în Gherla. — Sz.-Ujvár. — Transilvania.

Unde se cumpără acțiunile tuturor bancelor române cu prețurile cele mai bune.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiu, sub responsabilitatea lui Michail Gerula.